

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	194
Land:	Diverse Emner
Kilde:	Dansk Flygtningehjælp
Titel:	Oplysning og troværdighedsvurdering af børns asylansøgninger
Udgivet:	April 2018
Optaget på baggrundsmaterialet:	11. juni 2018

Oplysning og troværdighedsvurdering af børns asylansøgninger

Dansk Flygtningehjælp ønsker med dette notat at sætte fokus på nogle af de faktorer, som kan gøre det vanskeligt at oplyse og vurdere ansøgninger om international beskyttelse fra uledsagede mindreårige.

UNHCR skriver i deres guidelines vedrørende børn i asylproceduren fra 2009¹, at:

“Due to their young age, dependency and relative immaturity, children should enjoy specific procedural and evidentiary safeguards to ensure that fair refugee status determination decisions are reached with respect to their claims.”²

Uledsagede mindreårige er en særlig sårbar gruppe, og der er mange elementer, herunder udviklingstrin, mentalt helbred, baggrund og personlige karakteristika, der har indflydelse på et barns evne til at huske og genfortælle tidligere oplevelser.³ Uledsagede mindreårige kan således have svært ved at oplyse asylsagen på samme vis som voksne asylansøgere. For både at passe på de børn, der skal igennem en asylprocedure og for at sikre, at der træffes korrekte afgørelser, er særlige foranstaltninger nødvendige, når et barns asylsag skal behandles.

Børns tankemønstre ændrer sig med alderen. Psykologiske undersøgelser har således vist, at unge tidligt i puberteten tænker meget konkret og baseret på egne oplevelser, og at mere abstrakte tankemønstre først opstår senere.⁴

Udover at børn er sårbare som følge af deres unge alder, er mange asylansøgende børn påvirkede af voldsomme oplevelser i deres hjemland eller under deres flugt, hvilket også kan have en indvirkning på barnets evne til at oplyse deres asylmotiv. Mens fortrængning af ubehagelige minder ofte ses som en konsekvens af depression og PTSD hos voksne, er fortrængning af ubehagelige minder særlig udtalt hos børn og unge, der oplever depression og PTSD.⁵

Voldsomme og negative oplevelser kan for børn og unge føre til en dårligere selvbiografisk hukommelse, præget af generaliseringer og færre detaljer.⁶

UNHCR henviser i deres rapport “The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union” fra december 2014 til undersøgelser af, hvordan traumatiske oplevelser påvirker børn og unges hukommelse:

“Adolescents who have experienced trauma have more difficulty reporting autobiographical facts than their non-traumatized peers. A study that compared adolescents who had been exposed to war (in Bosnia or Serbia) with those who had

¹ UNHCR: Guidelines on international protection: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees

² Ibid, para. 65

³ UNHCR: The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, December 2014, s. 55

⁴ Ibid, s. 59

⁵ Ibid, s. 70.

⁶ Ibid.

not (in Norway) found that the Bosnian and Serbian adolescents had less specific memories of negative, neutral or positive events than the Norwegians. Another study found that the number and severity of the traumas that adolescents experienced correlated with less specificity in the autobiographical memories that they were able to relate.”⁷

Generelt om oplysning af en asylsag

Det følger af UNHCRs Håndbog om procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus⁸, at de relevante fakta i hver enkelt ansøgning om asyl i første omgang må tilvejebringes af ansøgeren selv, og at det herefter er op til beslutningstageren at vurdere gyldigheden af eventuelle beviser samt troværdigheden af ansøgerens udsagn.⁹

Bevisbyrden påhviler således i princippet ansøgeren selv, men pligten til at verificere og evaluere alle relevante fakta deles imellem ansøgeren og beslutningstageren, og i visse sager kan beslutningstageren ligefrem være nødt til at anvende *”all the means at his disposal to produce the necessary evidence in support of the application”*.¹⁰

“While an initial interview should normally suffice to bring an applicant’s story to light, it may be necessary for the examiner to clarify any apparent inconsistencies and to resolve any contradictions in a further interview, and to find an explanation for any misrepresentation or concealment of material facts. Untrue statements by themselves are not a reason for refusal of refugee status and it is the examiner’s responsibility to evaluate such statements in the light of all the circumstances of the case.”¹¹

At særlige omstændigheder kan forskybe bevisbyrden yderligere over på beslutningstageren, fremgår bl.a. af afgørelsen F.G. v. Sweden fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

I sagen F.G. v. Sweden (43611/11)¹² fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol slår domstolen således fast, at udgangspunktet ganske vist er, at ansøger selv skal oplyse om de individuelle grunde, han måtte have til at søge asyl. Men hvis staten, uanset ansøger ikke selv oplyser om dette, er bekendt med forhold, der indikerer, at en asylansøger vil være i fare, så må staten på eget initiativ vurdere en sådan risiko – dette med henvisning til en asylansøgers sårbarhed og karakteren af de rettigheder, som konventionens art. 2 og 3 beskytter.¹³

Med henvisning til de vanskeligheder der for en asylansøger kan være forbundet med at bevise sin sag, bør beviskravet ikke være for strengt, og ansøgerne bør gives ‘benefit of the doubt’.¹⁴

⁷ Ibid.

⁸ UNHCR: Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees, December 2011.

⁹ UNHCRs Handbook, para. 195

¹⁰ Ibid. para. 196

¹¹ Ibid. para. 199

¹² Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen F.G. v. SWEDEN (Application no. 43611/11) af 23. marts 2016

¹³ Ibid, para. 127.

¹⁴ Ibid. para. 196

I sagen J.K. and Others v. Sweden (59166/12)¹⁵ fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fremhæves den særlige situation, som asylansøgere befinder sig i, når det gælder muligheden for at fremskaffe dokumentation, hvilket nødvendiggør anvendelse af princippet om benefit of the doubt:

"According to the Court's case-law, it is incumbent on persons who allege that their expulsion would amount to a breach of Article 3 to adduce, to the greatest extent practically possible, material and information allowing the authorities of the Contracting State concerned, as well as the Court, to assess the risk a removal may entail... The Court, however, acknowledges the fact that with regard to applications for recognition of refugee status, it may be difficult, if not impossible, for the person concerned to supply evidence within a short time, especially if such evidence must be obtained from the country from which he or she claims to have fled. The lack of direct documentary evidence thus cannot be decisive per se..."¹⁶

Og videre:

"Owing to the special situation in which asylum-seekers often find themselves, it is frequent necessary to give them the benefit of the doubt when assessing the credibility of their statements and the documents submitted in support thereof."¹⁷

Oplysning af asylsagen når ansøger er et uledsaget barn

Det følger af Børnekonventionens art. 22, stk. 1, at staterne skal tage passende forholdsregler til at sikre, at et barn, som søger om international beskyttelse, får passende beskyttelse og humanitær bistand og nyder de rettigheder, som er angivet i Børnekonventionen og i andre internationale instrumenter vedr. menneskerettigheder og humanitære forhold. Børnekomitéen har i sine generelle kommentarer nr. 6¹⁸ beskrevet, hvorledes sådanne passende forholdsregler skal tage hensyn til den særlige sårbare situation, som uledsagede mindreårige befinder sig i.¹⁹

Det kan ikke forventes, at et barn kan redegøre for sine oplevelser på samme måde som en voksen. Det fremgår således af UNHCRs guidelines vedrørende børn i asylproceduren fra 2009, at:

"Children cannot be expected to provide adult-like accounts of their experiences. They may have difficulty articulating their fear for a range of reasons, including trauma, parental instructions, lack of education, fear of State authorities or persons in positions of power, use of ready-made testimony by smugglers, or fear of reprisals. They may be too young or immature to be able to evaluate what information is important or to interpret what they have witnessed or experienced in a manner that is easily understandable to an adult. Some children may omit or distort vital information or be unable to differentiate the imagined from reality. They also may experience difficulty relating to abstract notions, such as time or

¹⁵ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen J.K. and Other v. Sweden (Application no. 59166/12) af 23. august 2016

¹⁶ Ibid. para. 92

¹⁷ Ibid, para. 93

¹⁸ Committee on the Rights of the Child, General comment no. 6 (2005) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin, 1. September 2005

¹⁹ Ibid, s. 20, para. 68

distance. Thus, what might constitute a lie in the case of an adult might not necessarily be a lie in the case of a child. It is, therefore, essential that examiners have the necessary training and skills to be able to evaluate accurately the reliability and significance of the child's account. This may require involving experts in interviewing children outside a formal setting or observing children and communicating with them in an environment where they feel safe, for example, in a reception centre.”²⁰

Indsamling af oplysninger hos en mindreårig asylansøger må derfor i sagens natur have en væsentlig anden karakter, end hvis der er tale om en voksen asylansøger. Dette gælder ikke mindst, hvis det handler om uledsagede mindreårige, som er meget umodne.

Af UNHCRs guidelines vedrørende børn i asylproceduren fra 2009, fremgår det at:

“Appropriate communication methods need to be selected for the different stages of the procedure, including the asylum interview, and need to take into account the age, gender, cultural background and maturity of the child as well as the circumstances of the flight and mode of arrival. Useful, non-verbal communication methods for children might include playing, drawing, writing, role-playing, story-telling and singing. Children with disabilities require “whatever mode of communication they need to facilitate expressing their views”²¹

Der vil hos den enkelte sagsbehandler skulle stilles større krav til, at indsamlingen af oplysninger foregår på en børnevenlig måde, bl.a. ved at sikre at barnet stilles åbne spørgsmål, og at sagsbehandleren udviser forsigtighed med at stille ledende spørgsmål til barnet.²²

Af hensyn til de vanskeligheder der kan være forbundet med at indsamle oplysninger fra et barn, vil det ofte være nødvendigt, at myndighederne i sådanne sager – særligt hvis det er et uledsaget barn, som er vurderet umoden - påtager sig en større del af bevisbyrden.

Vedrørende bevisbyrden i sager, hvor asylansøger er et barn, fremgår det af UNHCRs guidelines vedrørende børn i asylproceduren fra 2009, at:

“Although the burden of proof usually is shared between the examiner and the applicant in adult claims, it may be necessary for an examiner to assume a greater burden of proof in children's claims, especially if the child concerned is unaccompanied. If the facts of the case cannot be ascertained and/or the child is incapable of fully articulating his/her claim, the examiner needs to make a decision on the basis of all known circumstances, which may call for a liberal application of the benefit of the doubt. Similarly, the child should be given the benefit of the doubt should there be some concern regarding the credibility of parts of his/her claim.”²³

På tilsvarende vis fremgår det af UNHCRs håndbog, at det kan være nødvendigt at tillægge objektive faktorer en større vægt, såfremt den mindreårige asylansøger ikke har nået en sådan grad af modenhed, at det er

²⁰ UNHCR: Guidelines on international protection: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, para. 72

²¹ Ibid, para. 71.

²² UNHCR: The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, December 2014, kapitel 3, afsnit 5

²³ Ibid para. 73.

muligt at fastslå, om barnet nærer en velbegrundet frygt for forfølgelse på samme måde, som hvis barnet havde været en voksen.²⁴

Med henvisning til UNHCRs håndbog skriver Flygtningenævnet i sin beretning for 2016, at Flygtningenævnet som udgangspunkt stiller mindre krav til bevisbyrden, såfremt der er tale om mindreårige ansøgere.²⁵

Særligt vedrørende vurdering af troværdigheden når asylansøgeren er et uledsaget barn

Ifølge internationale anbefalinger skal en troværdighedsvurdering følge en stringent og standardiseret metode²⁶. En troværdighedsvurdering kan for eksempel ikke reduceres til en test af en asylansøgers hukommelse eller basere sig på beslutningstagerens subjektive opfattelse af, hvad der synes at forekomme sandsynligt i en given situation. Som en overordnet retningslinje bør troværdighedsvurderinger, ifølge UNHCR, som udgangspunkt fokusere på de dele af asylansøgerens forklaring, der relaterer sig til selve *asylmotivet*²⁷. Forhold, som er perifere for asylmotivet, for eksempel forkerte oplysninger om alder, rejserute eller familiens opholdssted, bør ikke føre til en negativ troværdighedsvurdering. Genstand for troværdighedsvurdering bør være asylansøgerens udtalelser om forhold, som er centrale for selve asylmotivet fremfor ansøgerens 'generelle troværdighed'²⁸.

Troværdighedsvurderinger bør som udgangspunkt ikke baseres på rejserute-oplysninger, asylansøgerens adfærd (om vedkommende græder/har øjenkontakt mm), migrationshistorik samt plausibilitets- og sandsynlighedsvurderinger. Sidstnævnte – vurderingen af, om en asylansøgers oplysninger er sandsynlige – vil ifølge UNHCR ofte basere sig på beslutningstagerens egne subjektive antagelser og formodninger. En handling kan ikke afvises som usandsynlig, blot fordi den er exceptionel eller skiller sig ud. Ifølge UNHCR er dette bredt anerkendt i retspraksis. Såfremt der er tale om oplysninger fra anden eller tredje person (fx i tilfælde af sekundære asylmotiver, hvilke uledsagede børn ofte er bærere af), vil en sandsynlighedsvurdering af anden- eller tredje- håndsuplysninger være yderligere problematisk²⁹.

Troværdighedsvurderinger kan derimod, ifølge UNHCR, baseres på lav detaljegrad i asylansøgerens forklaring om sit asylmotiv (ringe kendskab til centrale forhold i motivet), intern divergens vedrørende centrale forhold (modsigelser, udbyggede forklaringer osv.), ekstern divergens med baggrundsoplysninger m.m. samt foreliggende test for eksempel sprogtest, ægthedsvurdering mm, såfremt disse relaterer sig til asylmotivet. Ovenstående elementer kan dog sjældent hver især stå alene, men kan akkumulativt føre til en negativ troværdighedsvurdering³⁰.

²⁴ UNHCRs Handbook, para. 217

²⁵ Flygtningenævnets 25. beretning, 2016.

²⁶ UNHCR: Beyond Proof. Credibility Assessment in the EU Asylum Systems, Maj 2013; Hungarian Helsinki Committee: Credibility Assessment in Asylum Procedures, A Training Manual, vol. 1, 2013 & vol. 2, 2015; UNHCR: The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, December 2014; International Association of Refugee Law Judges: Assessment of Credibility in Refugee and Subsidiary Protection claims under the EU Qualification Directive, Judicial criteria and standards, 2013.

²⁷ UNHCR: Beyond Proof. Credibility Assessment in the EU Asylum Systems, Maj 2013, kapitel 2, para. 2.5

²⁸ UNHCR: The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, December 2014, kapitel 4, para 4.5, kapitel 7, para. 6.

²⁹ UNHCR: Beyond Proof. Credibility Assessment in the EU Asylum Systems, May 2013, Chapter 5, Section 6, 7 & Chapter 6.

³⁰ UNHCR: Beyond Proof. Credibility Assessment in the EU Asylum Systems, May 2013, Chapter 5, p. 191.

En forudsætning for at foretage en troværdighedsvurdering af en asylansøgers oplysninger om sit asylmotiv er, at asylansøgeren har haft ordentlige vilkår for at oplyse sin sag. Uden ordentlige forhold under interviews (spørgeteknik, åbne spørgsmål, vejledning, tolkning, kontaktetablering, undren frem for mistro mm), vil grundlaget for at foretage en ordentlig troværdighedsvurdering ikke være til stede³¹. Lav detaljegrad i forklaringen kan således skyldes interviewerens ringe spørgeteknik. For børn stiller det selvsagt helt særlige krav til måden, hvormed oplysningerne om asylmotivet er indsamlet³². Børn har ikke samme forudsætninger som voksne for at redegøre for en eventuel risiko ved en tilbagevenden til hjemlandet. Det gør sig særligt gældende for uledsagede børn, der er uden ledsagelse af voksne og som følge af blandt andet deres unge alder, manglende modenhed samt ofte begrænsede kendskab til forholdene i hjemlandet. Dertil kommer også, at uledsagede mindreårige asylansøgere ofte som nævnt kan være sekundære bærere af deres asylmotiv.

Lav detaljegrad og divergenser i forklaringen kan således ofte skyldes en blanding af barnets individuelle forhold samt kompleksiteten omkring sagens oplysning. En vurdering af, hvorvidt et uledsaget barns forklaring om sit asylmotiv kan lægges til grund, bør således foretages med stor forsigtighed under særlig hensyntagen til barnets individuelle vilkår samt med skarpt blik for interviewerens spørgemetode samt de andre forhold, som oplysningerne er indsamlet under.

Vurderingen af risiko når asylansøger er et barn

Ikke blot bevisbyrden men også myndighedernes efterfølgende risikovurdering bør have en væsentlig anden karakter, når der er tale om en uledsaget mindreårig asylansøger, som er vurderet umoden.

Det følger af praksis fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og fra FN's Torturkomité, at myndighederne skal inddrage alle individuelle omstændigheder hos den enkelte ansøger i vurderingen af, om vedkommende kvalificerer sig til international beskyttelse, herunder oplysninger om sårbarheden hos ansøgeren, som kan være udløst af forskellige faktorer, herunder lav alder og umodenhed.

I sagen Tarakhel v. Switzerland (29217/12)³³ fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fastslår Domstolen, at beskyttelsen i art. 3 er relativ, og at vurderingen af, hvorvidt en sag falder ind under denne beskyttelse, afhænger af alle omstændigheder hos den enkelte ansøger, herunder ansøgerens alder og helbredstilstand:

*"The Court has held on numerous occasions that to fall within the scope of Article 3 the ill-treatment must attain a minimum level of severity. The assessment of this minimum is relative; it depends on all the circumstances of the case, such as the duration of the treatment and its physical or mental effects and, in some instances, the sex, age and state of health of the victim (see, inter alia, Kudła v. Poland [GC], no. 30210/96, § 91, ECHR 2000-XI, and M.S.S., cited above, § 219)."*³⁴

³¹ UNHCR: Beyond Proof. Credibility Assessment in the EU Asylum Systems, May 2013, Chapter 4, Section 4; UNHCR: The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, December 2014, kapitel 4.

³² UNHCR: The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, December 2014.

³³ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen Tarakhel v. Switzerland (Application no. 29217/12) af 4. november 2014

³⁴ Ibid para. 94.

Dette synspunkt ses delt af FN's Menneskerettighedskomite i sagen O.Y.K.A. v. Denmark (2770/2016)³⁵, hvoraf fremgår, at myndighedernes vurdering i en ansøgning om international beskyttelse ikke alene bør baseres på oplysninger om den generelle situation i det modtagende land, men også bør inddrage oplysninger om den enkelte ansøgers individuelle situation. Sådanne oplysninger omfatter sårbarheden hos ansøgeren med inddragelse af blandt andet ansøgerens alder:

*"The Committee recalls that States parties should give sufficient weight to the real and personal risk a person might face if deported. In particular, the evaluation of whether or not the removed individuals are likely to be exposed to conditions constituting cruel, inhuman or degrading treatment in violation of article 7 of the Covenant must be based not only on the assessment of the general conditions in the receiving country, but also on the individual circumstances of the person in question. The circumstances include vulnerability-increasing factors relating to such persons such as their age, which may transform a general situation which is tolerable for most removed individuals to intolerable for some individuals."*³⁶

Flygtningehjælpens bemærkninger

De uledsagede mindreårige asylansøgere, der er vurderet for umodne til at få deres asylsager behandlet, er mellem 10 og 17 år. En stor del af dem er mellem 12 og 14 år. De har opholdt sig i Danmark imellem 1 ½ og 2 ½ år. Tiden i Danmark har, grundet den usikkerhed og den uklare juridiske retsstilling de har oplevet, været vanskelig for mange af børnene. Flere har vist stærke tegn på mistrivsel for eksempel ved mangelfuld døgnrytme, problemer med at sove, de trækker sig fra fællesskabet og har svigtende fremmøde og indsats i skolen.

Børnene er således alle sårbare i forskellig grad, og forskellige udfordringer kan gøre sig gældende i forhold til deres muligheder for at oplyse om årsagen til deres flugt fra hjemlandet. For mange af dem gælder, at der er gået adskillige år siden flugten fra hjemlandet, ligesom det for mange af dem gælder, at der er tale om en arvet konflikt, som de ikke altid har detaljerede oplysninger omkring.

Med henvisning til disse særlige omstændigheder finder Dansk Flygtningehjælp i overensstemmelse med international praksis og anbefalinger, at myndighederne bør påtage sig en langt større rolle i oplysningen af sagerne, og at objektive faktorer må tillægges en større vægt, end hvis der havde været tale om voksne asylansøgere. Dette med henblik på at sikre at der kan blive foretaget en grundig og korrekt vurdering af børnenes behov for international beskyttelse.

For eksempel kan det i sager, hvor et barn på den ene side ikke formår at redegøre detaljeret for en konkret risiko for tvangshvervning, men på den anden side har en alder og kommer fra et område, hvor risiko for netop tvangshvervning ifølge tilgængelige baggrundsplysninger er betydelig, være nødvendigt at tillægge tilstedeværelsen af sådanne objektive oplysninger væsentlig vægt.

Gruppen af umodne uledsagede mindreårige omfatter på nuværende tidspunkt næsten udelukkende børn fra Afghanistan. Ved oplysningen og vurderingen af asylansøgninger fra uledsagede mindreårige skal der dog tages hensyn til, hvilket land og kultur barnet kommer fra, samt at de uledsagede mindreårige har oplevet at

³⁵ FN's Menneskerettighedskomite's afgørelse i sagen O.Y.K.A. v. Denmark (Communication no. 2770/2016) af 30. november 2017

³⁶ Ibid, para 8.11.

være blevet adskilt fra deres familier samt evt. været udsat for andre traumatiske hændelser, der kan have påvirket deres hukommelse og evne til at forklare sig. Det er således ikke nok for myndighederne at have en generel forståelse for børns kognitive udvikling, men de skal foretage en individuel vurdering af barnets forudsætninger i hver enkelt sag.

Myndighederne bør således vurdere børns udsagn i lyset af deres alder, grad af mental udvikling og deres modenhed i det hele taget sammenholdt med oplysninger om deres personlige-, familiemæssige-, kulturelle- og skolemæssige baggrund.³⁷

Med henvisning til UNHCRs ovenfor refererede guidelines om, hvordan børn ofte har vanskeligt ved at redegøre for deres frygt, ikke kan vurdere, hvilke oplysninger der er vigtige for asylsagen, glemmer oplysninger og har svært ved at redegøre for tid og sted, er det vigtigt at understrege, at manglende eller udbyggede oplysninger, divergenser, sent fremkomne oplysninger og fokus på – for asylsagen – uvæsentlige forhold er forventelige i disse sager. Det er derfor helt afgørende, at vurderingen af troværdigheden af børnenes forklaring er langt mere lempelig, end hvis der havde været tale om voksne.

Det bør således ikke skade troværdigheden, hvis udeladelser i barnets viden eller redegørelse samt divergenser og udbygninger mm. kan skyldes faktorer som alder og modenhed. Et barn vil som udgangspunkt ikke kunne forventes at svare på spørgsmål med samme grad af indsigt og forståelse som en voksen.³⁸

Der må således også tages hensyn til, at barnets oplevelser kan være sket på et tidspunkt, hvor barnet var ganske lille, og hvor barnets opfattelse af situationen således vil være påvirket af, at barnet på dette tidspunkt ikke havde den fornødne forståelse for konflikten karakter eller omfang. At barnet senere hen bliver vurderet moden nok til at kunne oplyse sin asylsag på tilstrækkelig vis, ændrer ikke nødvendigvis ved, at barnet ikke var moden nok til at forstå konflikten, da denne fandt sted.

Dansk Flygtningehjælp ønsker afslutningsvist at understrege, at når det handler om uledsagede mindreårige asylansøgere, skal der mindre til, før der er tale om forfølgelse. Børn oplever forfølgelse på en anden måde end voksne, hvilket vurderingen af deres beskyttelsesbehov skal tage højde for, således at børns beskyttelsesbehov ikke tolkes i lyset af voksnes erfaringer³⁹. Det fremgår således klart af afgørelsen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i sagen Tarakhel v. Switzerland (29217/12), at beskyttelsen i art. 3 er relativ, og at vurderingen af, hvorvidt en sag falder ind under denne beskyttelse, bl.a. afhænger af ansøgerens alder.

Dansk Flygtningehjælp april 2018

³⁷ UNHCR: The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, December 2014, s. 140-141

³⁸ UNHCR: The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, December 2014, s. 140

³⁹ UNHCR: Guidelines on international protection: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees.

Kilder

CRC. *General comment no. 6 (2005) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin*. 1. September 2005

Flygtningenævnets 25. beretning. 2016

Hungarian Helsinki Committee. *Credibility Assessment in Asylum Procedures, A Training Manual*, vol. 1, 2013 & vol. 2. 2015

IARLJ. *Assessment of Credibility in Refugee and Subsidiary Protection claims under the EU Qualification Directive, Judicial criteria and standards*. 2013.

UNHCR. *Beyond Proof. Credibility Assessment in the EU Asylum Systems*. Maj 2013.

UNHCR. *Guidelines on international protection: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*

UNHCR. *Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees*. December 2011

UNHCR. *The Heart of the Matter – Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union*. December 2014

CAT. *F. K. v. Denmark (CAT/C/56/D/580/2014)*. 3. november 2015

CCPR. *O.Y.K.A. v. Denmark (Communication no. 2770/2016)*. 30. november 2017

EMD. *J.K. and Other v. Sweden (Application no. 59166/12)*. 23. august 2016

EMD. *F.G. v. SWEDEN (Application no. 43611/11)*. 23. marts 2016

EMD. *Tarakhel v. Switzerland (Application no. 29217/12)*. 4. november 2014